

PPM Gazette

september 2011

Van de redactie

De zomervakantie is voorbij. Iedereen is weer aan het werk en naar school. PPM is druk met het voorbereiden van de activiteiten voor de tweede helft van het jaar.

De eerste helft van het jaar is afgesloten met een tweetal activiteiten in Maastricht. De eerste was een multicultureel voetbaltoernooi in het kader van 'Diversiteit in Sport'. De tweede had ook met sport te maken, maar had als thema 'Sport en Vrijwilligerswerk'.

Voor moslims is ook de vastenmaand Ramadan weer ten einde. Voor deze Gazette vroegen wij enkele jongeren naar hun beleving van de Ramadan, die mogelijk anders is dan die van de eerste generatie moslims in Nederland.

Van de Voorzitter

PMM kijkt tevreden terug op het afgelopen half jaar. Naast onze eigen activiteiten waren we betrokken bij thema's waarvoor vanuit andere instellingen en overheden een beroep op PPM werd gedaan. We droegen ook bij aan de maatschappelijk discussie als het ging om actuele thema's, gebeurtenissen en ontwikkelingen. Zo nam ik zelf deel aan de klankbordgroep van politie Noord en Midden Limburg. Daarbij lag de nadruk op netwerken en de kennismaking tussen enerzijds allochtone Limburgers en zelforganisaties en het politiekorps anderzijds. Daarnaast werd aan de hand van stellingen gediscussieerd. Dat werd wederzijds erg gewaardeerd. We hebben afgesproken dat deze klankbordgroep een vaste plek binnen het beleid van het Korps krijgt en ondanks de nieuwe landelijke ontwikkelingen bij de politie zal voortbestaan. Op pagina 7 leest u er meer over.

Via onze vernieuwde website www.ppmlimburg.nl houden wij u graag op de hoogte van onze actuele activiteiten.

Interculturele voetbal dag in Maastricht

Zaterdag 4 mei is een zonovergoten dag, eigenlijk te warm om je in te spannen. Toch zijn zo'n 150 kinderen en een heleboel ouders en toeschouwers bijeengekomen op het voetbalveld van Rapid in de Geusselt te Maastricht. Vandaag wordt hier een interculturele voetbal dag georganiseerd voor kinderen met verschillende etnische achtergronden uit Maastricht. Allerlei organisaties werken mee. De KNVB stelt materiaal en deskundige begeleiding beschikbaar, de Marokkaanse moskee el Fath zorgt onder meer voor een aantal teams van kinderen, begeleiders bij de spellen, eten en drinken. Twee voetbalclubs, Rapid en Standaard leveren eveneens teams en begeleiders en het PPM zorgt voor spandoeken en Marokkaanse hapjes.

De mensen gaan ongedwongen met elkaar om. Sommigen maken er een soort picknick van met limonade en ander lekkers". De kinderen hebben daar overigens geen tijd voor. Die gaan helemaal op in de verschillende spellen. "Voor de pauze gebruiken we vijftien spellen van de KNVB die met balvaardigheid te maken hebben", zegt Fred Jacob. "Daar hebben we een bus voor die het hele land doortrekt. Na de pauze wordt er echt gevoetbald". "En in de pauze en straks na afloop is er eten en limonade" zegt Mohammed. Lekker stokbrood met Marokkaanse worst en een flesje energiedrank. Dat hebben de kinderen ook wel nodig na een paar uur hard hun best doen op het warme veld.

Om het geheel financieel mogelijk te maken zijn er enige sponsors gevonden. De initiatiefnemers, Fred Jacob, clubbegeleider voor jeugdteams van de KNVB en Mohammed Sahim van de moskee el Fath, maken duidelijk dat het heel belangrijk is dat kinderen van verschillende culturen op een speelse wijze met elkaar omgaan en dat dat ook voor de ouders belangrijk is. "Kijk zelf maar wie je allemaal op het veld ziet rondlopen. Er doen veel meisjes mee, ook meisjes met hoofddoek. Gesluitte moeders zitten langs het veld, samen met Maastrichtenaren van Nederlandse herkomst.

Is het belangrijk wie er gewonnen heeft? Eigenlijk niet. Belangrijk is dat al deze kinderen en hun ouders een fijne dag hebben gehad en elkaar beter hebben leren kennen. En dat dit mogelijk werd dankzij de gezamenlijke inzet van een groot aantal vrijwilligers, zowel autochtoon als allochtoon.

"Hopelijk doen volgend jaar meer clubs mee, misschien ook wel van buiten Maastricht" zegt Fred. "Ze willen wel, maar ze moeten ook genoeg vrijwilligers bij elkaar zien te krijgen voor de begeleiding".

Workshop ‘Sport en vrijwilligerswerk’

Het PPM koos dit jaar als één van zijn speerpunten ‘vrijwilligers in de sport’ en organiseert daarom allerlei activiteiten en op dit gebied in samenwerking met lokale organisaties.

Op zondag 26 juni organiseerde het PPM in samenwerking met de leden van

de Commissie Sport van moskee El Fath de workshop ‘Sport en vrijwilligerswerk’. Dit gebeurde tijdens de ‘familiedag’ van de moskee. Het PPM zorgde voor een dagvoorzitter, een inleiding en het leiden van de discussie. Tijdens de workshop stond centraal hoe allochtonen (in dit geval Marokkanen) tegen vrijwilligerswerk aankijken en welke ervaringen zij ermee hebben.

De nadruk lag op het belang van vrijwilligerswerk voor de samenleving. De aanwezigen onderkenden dit. Dat kwam tijdens de discussie tot uitdrukking door een verzoek aan het PPM om vrijwilligers in Maastricht te ondersteunen door middel van deskundigheidsbevordering, bijvoorbeeld met een training.

Naast PPM, trokken ook Jamal Salhi en Abdelhadi Ajjouri van de El Fath moskee de kar voor deze dag en de eerder georganiseerde voetbal dag op 4 juni. Zij legden er de nadruk op dat vrijwilligers erg belangrijk zijn: “Anders krijg je een dag als vandaag of een voetbal dag niet georganiseerd.”

Gelukkig hoeven ze daarover niet te klagen. Er waren veel mensen die meehielpen.

Terwijl binnen de workshop plaatsvond, renden buiten op het plein bij de moskee kinderen rond, en speelden zij op een groot springkussen of deden spelletjes onder begeleiding van vrijwilligers.

Later in de middag werden mensen die zich bijzonder hebben ingezet als vrijwilliger nog in het zonnetje gezet. Zij ontvingen een herinneringsbord als dank voor hun bijdrage.

Abdelhadi Ajjouri vertelde dat er nog meer mensen waren die meegeholpen hadden. “Eigenlijk heeft iedereen wel wat tijd over. Het is daarom ook nodig om grenzen te stellen.

Het is ook belangrijk om veel bezoekers bij elkaar te krijgen. We organiseren hiernaast lezingen en discussies voor ouders om hen te helpen met opvoedingsvragen. Ook daarbij zijn vrijwilligers nodig.

Het PPM werkt daarin met ons samen. Zij stimuleren het vrijwilligerswerk, met name in de sport.

Wij willen ook graag samenwerken met organisaties van autochtonen, zoals de voetbalclubs. Die willen graag meedoen.

Het is helaas nog niet gelukt om op de juiste momenten de benodigde vrijwilligers bij elkaar te krijgen. Gelukkig waren nog wat extra mensen van de moskee bereid om te helpen. Kinderen spelen graag, vooral voetbal. Zo’n voetbal dag is dan ideaal en alleen dankzij een heleboel vrijwilligers kunnen we zulke dagen organiseren”.

Beleving van de Ramadan

Hoe gaan moslims in 2011 met de Ramadan om?

Hoe beleven jongeren die in Nederland geboren en getogen zijn deze vastenmaand?

Hoe is het voor een niet-moslim om een dagje mee te vasten?

Hierover spraken we met Esther van de Leeuw (43), beleidsadviseur allochtonen en volwasseneneducatie bij de Gemeente Weert, Fatma Kadas (27), Serviceteam medewerker bij de Sociale Verzekeringsbank en Fanida Kadra (27), Gemeenteraadslid voor de PvdA in Weert.

4

Esther is erg geïnteresseerd in andere culturen, religies en gewoontes en verdiept zich er graag in. Jaarlijks doet ze enkele dagen mee aan het vasten in de Ramadan. "Door het dagelijkse patroon te doorbreken, door niet te eten en drinken van zonsopgang tot zonsondergang, ben ik me veel meer bewust van de waarde van eten en drinken. Door de dag heen word je eraan herinnerd als je honger of dorst krijgt, of iets krijgt aangeboden. Het lege gevoel in mijn maag geeft me ook een opgeruimd gevoel. Ik ben wel moe en neem meer rust. Dat is altijd goed. Daarnaast geef ik altijd een bedrag aan een (moslim) vriend in Burkina Faso. Het doet me goed om zo stil te staan bij de weelde die we in Nederland hebben en anderen daarin te laten delen."

Ook voor Fatma staat het vasten centraal, maar voor haar komt er nog een dimensie bij: "Bidden en dankbaar zijn voor alles wat we hebben, zijn net zo belangrijk. Ik verheug me dan ook elk jaar weer op de Ramadan, omdat ik in deze maand nog meer dan in andere maanden dankbaar ben voor hetgeen ik heb in mijn leven. Het is tevens een maand waarin mensen heel hecht met elkaar omgaan. Families, vrienden en kennissen worden uitgenodigd om bij elkaar te komen eten. Men is ook veel met het geloof bezig en streeft ernaar het Heilige Boek, de Koran, uit te lezen en ook veel te bidden.

Na het avondeten gaan dan ook veel moslims naar de moskee om zich aan het gebed te wijden."

Fanida heeft van huis uit meegekregen dat moslims één keer per jaar horen te vasten omdat het één van de vijf zuilen van de islam is.

Als kind wilde ze al heel vroeg meedoen aan de Ramadan omdat alle 'grote mensen' het ook deden en ze zich anders buiten-gesloten voelde.

Van haar ouders mocht ze ieder jaar een paar dagen meedoen aan het vasten. Dit aantal werd in de loop der jaren steeds meer totdat ze de leeftijd bereikte dat ze aan de hele vastenmaand hoorde mee te doen.

Voor haar persoonlijk is de Ramadan: "Een periode waarin je zelfdiscipline ontwikkelt en de zwakheden en behoeftes van de mens leert beheersen. En een maand waarin je een nog sterkere solidariteit en verbondenheid voelt met andere moslims. Maar bovenal is de Ramadan voor mij een zuivering van je ziel, een jaarlijks terugkerende test of wij als moslims bereid zijn om Allah te gehoorzamen in datgene dat ons is voorgeschreven. En ik sta stil bij het feit dat de Heilige Koran in de maand Ramadan is geopenbaard."

Iftar bij de Turkse Moskee Fatih Roermond

Over het algemeen krijgen zij vanuit hun omgeving geen negatieve reacties. Esther heeft door haar achtergrond natuurlijk meer uit te leggen: “Mensen kijken er niet van op, maar vragen wel waarom ik het doe. Dan leg ik het uit. Het zet mensen vaak aan het denken. Het gaat om respect hebben voor elkaars denk- en leefwijzen en deze niet zonder meer te bekritisieren als je er weinig van weet.”

Fatma: “Collega’s zijn vaak op de hoogte dat ik aan het vasten ben en houden hier rekening mee. Wel wordt soms de terugkomende vraag gesteld: ‘Mag je dan ook helemaal niets drinken?’ Ik leg dan uit dat we tussen zonsopgang en zonsondergang niets mogen eten en drinken én wat daar de reden van is. Dat maakt al veel duidelijk bij iemand die onbekend is met het vasten en de maand Ramadan. Men reageert er dan ook positief op en vindt het knap dat ik het kan volhouden.”

Tijdens de maand Ramadan organiseren verschillende instanties vaak zogenaamde iftars. Een iftar is de maaltijd waarmee men het vasten verbreekt. Naast eten heeft een iftar ook een belangrijke sociale functie. Er worden dan ook vaak diverse mensen uitgenodigd om sociale contacten te leggen en diverse culturen bij elkaar te brengen. De avonden worden gevuld met bijvoorbeeld een lezing of een debat, gevolgd door de maaltijd.

Verschillende moskeeën in Limburg hebben dit jaar iftars georganiseerd. De Turkse Fatih moskee in Roermond organiseerde zelfs elke avond een iftar. De avonden werden druk bezocht door zowel mannen als vrouwen met veel verschillende afkomsten. Alle inwoners van Roermond waren welkom: allochtoon en autochtoon, jong en oud, moslim of niet-moslim. Verschillende mensen met een Turkse achtergrond uit Roermond verzorgden de maaltijden.

Tijdens een van deze avonden is door de jongerencoördinator van de Islamitische Stichting Nederland (ISN) een lezing gehouden voor de Turkse jongeren in Limburg. Daarbij waren ongeveer 110 jongeren aanwezig.

Fanida ervoer zelfs steun, begrip en respect in haar omgeving. Bijvoorbeeld van vrienden op de middelbare school die uit solidariteit een dag meevasten en dan 's avonds aanschoven bij de Iftar-maaltijd. Of vergaderingen die naar een later tijdstip werden verplaatst zodat ze eerst thuis konden eten.

Ze vraagt zich wel af in hoeverre dit begrip zal blijven in deze tijden van verrechtsing en verruwing van de samenleving. De oproep van de FNV aan werkgevers om rekening te houden met werknemers die meedoen aan de Ramadan in deze periode, waarin de dagen lang zijn en misschien ook wel warm, vindt ze een goed voorbeeld van hoe het ook kan. “Laten we hopen dat dit in de toekomst ook nog het geval zal zijn, voor de generaties die komen.”

Onder de rook van de mijn

Onder deze titel verscheen begin dit jaar een boek over de geschiedenis van de mijnbouw in Limburg. Het is niet het eerste boek over dit onderwerp. Maar wel een van de weinige dat geschikt is voor

een breed publiek en waarin de betekenis van buitenlandse mijnwerkers aan de orde komt. Die is groot geweest maar lijkt vaak te worden vergeten. In 1815 en later tussen 1899 en 1927 zijn twaalf mijnen gebouwd waarvan elf in het huidige Parkstad en één in Geleen. Vanaf het begin tot het einde in 1974 hebben hier duizenden buitenlandse mijnwerkers gewerkt. Tot aan de Tweede Wereldoorlog zelfs meer dan Limburgers. Limburg had er niet genoeg mensen voor en er was te weinig vakkennis. Voor Nederland zijn de Limburgse mijnen van grote economische

betekenis geweest. Aan de rol van de buitenlandse mijnwerkers is echter maar weinig aandacht besteed. Intussen lopen er wel initiatieven om dat te veranderen. Het PPM is daarbij betrokken. Daarover was in een vorige PPM Gazet al iets te lezen. De mijnen zorgden vóór 1940 voor een enorme bevolkingsgroei in Zuid Limburg. Voor een groot deel door werving van mijnwerkers uit Duitsland, België, Slovenië, Oostenrijk, Polen en Italië. Na de Tweede Wereldoorlog werden mijnwerkers geworven uit Italië, Spanje, Joegoslavië, Griekenland, Tunesië, Turkije en vooral Marokko. Die aantallen waren veel minder groot.

Naast toegankelijke teksten bevat het boek ook fraaie foto's. Het behandelt twaalf aspecten van het leven van de mijnwerkers. Serge Langeweg schreef het hoofdstuk over migranten. Het boek is een bewerking van een eerdere uitgave: *Weet je nog Koempel*. Het wordt uitgegeven door Uitgeverij Waanders in samenwerking met het Sociaal Historisch Centrum voor Limburg en het regionaal Historisch Centrum Limburg. Het kost € 29,95 en is te koop in de boekhandel.

6

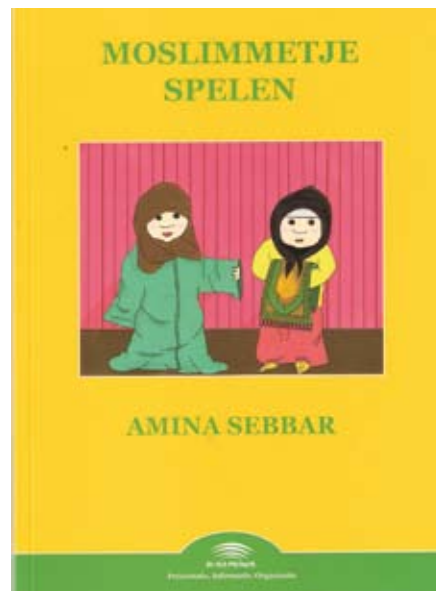
Moslimmetje spelen

Moslimmetje spelen is de tweede verhalenbundel van Amina Sebbar over de belevenissen van het moslimmeisje Sarah. In *Moslimmetje spelen* staan de dialogen tussen moeder en haar soms wat eigenwijze en eigengereide dochter centraal. Open dialogen waarin altijd wat geleerd moet worden, maar waarin Sarah de ruimte krijgt eerst haar zegje te doen en haar niet bij voorbaat straf boven het hoofd hangt. Moeder is altijd duidelijk over de in het gezin geldende regels en opvattingen, maar geeft Sarah telkens uitleg of een verklaring hierbij. Het leren gaat vooral met belonen gepaard.

Hoewel een groot deel van de onderwerpen overeenkomt met die uit de eerdere bundel *Voor het slapen gaan*, zijn ze op een ander niveau uitgewerkt dat past bij schoolkinderen. De gesprekken gaan dieper en de eigen gewetensvorming van Sarah staat veel meer centraal. Ook de onderwerpen zijn soms meer 'volwassen'. Niet alleen vanwege de oplossingen van moeder voor Sarah's kwesties, maar vooral ook vanwege het feit dat de schrijfster het alledaagse

leven van een moslimkind in Nederland schetst. Een omgeving waarin veel moslimkinderen in Nederland opgroeien; waarin kennis van de islam niet vanzelfsprekend is of waar rekening wordt gehouden met islamitische gewoonten. Maar waarin je je ook niet hoeft terug te trekken op een 'islamitisch eilandje' om 'moslimmetje' te kunnen zijn. (Recensie Karen Ghonem)

Voor meer informatie, zie www.prinor.nl

Politie Limburg-Noord

Netwerken

Onlangs vroeg iemand mij waarom het politiekorps Limburg-Noord het alloctonennetwerk zo belangrijk vindt. Ik antwoordde dat dit niet alleen voor het alloctonennetwerk geldt. We proberen bijvoorbeeld ook met het bedrijfsleven, jongeren en andere groepen uit de maatschappij zo goed mogelijk contact te houden.

Als je met elkaar in verbinding staat en elkaar kent, is het veel gemakkelijker elkaar aan te spreken. Als je een vraag hebt of als er ergens een probleem speelt, is het prettig als je de telefoon kunt pakken en -in ons geval- de betreffende korpschef van de politie kunt spreken. Omgekeerd weet ik ook bij wie ik moet aankloppen als ik iets wil weten over de allochtone gemeenschap in bijvoorbeeld Tegelen of Weert.

Terwijl ik dit schrijf, realiseer ik me overigens goed dat de term 'allochtone gemeenschap' veel te algemeen is. Zoals ook 'de politie' eigenlijk te algemeen is. Het zijn namelijk de mensen die het doen.

Het netwerk tussen politie en veel groepen uit de allochtone gemeenschap in Noord- en Midden-Limburg vind ik een prachtvoorbeeld van in verbinding staan met elkaar. We zitten niet dagelijks bij elkaar aan tafel, maar ongeveer twee keer per jaar vinden ongeveer veertig mensen het de moeite waard om de dialoog tussen politie en vertegenwoordigers van allochtone groepen te voeren. Het zijn ontmoetingen waaruit ik veel energie haal. Niet omdat we het altijd met elkaar eens zijn. Integendeel, soms worden er harde noten gekraakt.

Tijdens de laatste bijeenkomst, in juni in de Turkse Fatih Moskee in Roermond, werd bijvoorbeeld pittig gediscussieerd over de stelling dat de politie met twee maten zou meten. De meetlat waarmee alloctonen bejegend worden, zou daarbij een strengere zijn. En hoewel ik me niet herkende in die aanname, is het wel goed erover te praten als blijkt dat dit in allochtone kringen wél zo ervaren wordt. Of over de indruk dat de politie meer aandacht heeft voor allochtone jongeren dan voor jeugdigen met autochtone wortels.

Ik heb toen gezegd dat niet de afkomst van jongeren bepaalt waar mijn collega's tijdens hun surveillance speciale aandacht aan besteden, maar dat hun gedrag daarvoor aanleiding zal zijn. De ene keer zal dat inderdaad een groepje alloctonen zijn, maar een volgende keer hebben wij meer interesse in het doen en laten van autochtone jeugd.

Met één stelling was ik het die avond wél roerend eens: integratie is niet alleen een zaak van en voor alloctonen, maar ook van de autochtone Nederlandse samenleving. Maar nogmaals, ik vind het belangrijker dat we elkaar kennen en elkaar weten te vinden wanneer dat nodig is, dan dat we het altijd met elkaar eens te zijn. Nu, maar ook straks. Want bij de politie gaat het een en ander veranderen.

Er komt Nationale Politie, die verdeeld is in een aantal regionale eenheden. De eenheid Limburg is er daar één van. Die vervangt de zelfstandige korpsen in het zuiden, het noorden en het midden van de provincie. Dit zal de nodige veranderingen in de werkwijze met zich meebrengen. Maar ik hoop van harte dat het goede contact dat nu in de vorm van het alloctonennetwerk tussen velen van u en de politie bestaat, ook binnen die nieuwe eenheid Limburg een plek zal krijgen. En dan zelfs voor heel Limburg nuttig zal zijn.

Bryan Rookhuijzen,
Korpschef politie Limburg-Noord

Overige Activiteiten

In de maand juni waren er twee bijeenkomsten in het kader van de Gemeenschappelijke Integratie Agenda (GIA). Op 17 juni vond in Sittard de themabijeenkomst 'Informeel zorg en integratie' plaats die werd georganiseerd in samenwerking met diverse gemeenten en FORUM, Instituut voor Multiculturele Vraagstukken. De bijeenkomst was bedoeld voor betrokkenen bij de ontwikkeling en uitvoering van lokaal gezondheids- en integratiebeleid. Hajer Harzi, gemeenteraadslid in Sittard-Geleen en bestuurslid van PPM verzorgde onder meer de inleiding; Onbekend maakt Onbemind over vrijwilligerszorg bij allochtonen en de redenen van de onzichtbaarheid hiervan bij instanties. Trudy Habets van PPM was ook bij de bijeenkomst aanwezig.

De tweede bijeenkomst vond op 30 juni in Maastricht plaats; een expertmeeting over de grenzen van de rechtstaat, georganiseerd door onder anderen de Antidiscriminatievoorziening Limburg (ADV).

Thema was het spanningsveld tussen de vrijheid van meningsuiting en het verbod op discriminatie.

8 De discussie hierover wordt reeds geruime tijd gevoerd. Meninge n lopen uiteen van een pleidooi voor de verruiming van de juridische mogelijkheden tot vrije meningsuiting middels afschaffing van wetsartikelen tegen discriminatie, tot pleidooien voor het juist vaker en strakker hanteren van bestaande wetten en regels. De expertmeeting was bedoeld voor professionals van gemeenten, politie en het Openbaar Ministerie, academici en andere geïnteresseerden. Aissa Meziani, voorzitter van PPM, was erbij aanwezig.

Op 14 juni organiseerden SMKK en FAM in Roermond het seminar 'Het vinden van een balans tussen de IK- en WIJ-cultuur'. Trainer en adviseur op het gebied van diversiteit Jale Simsek zei onder meer: "Het IK- en WIJ-concept is gebaseerd op de visie dat er een brug moet zijn tussen migranten en autochtonen. Vanuit deze verbinding kan er ontmoeting ontstaan." Trudy Habets was bij dit seminar aanwezig.

Oproep

De afgelopen maanden zijn in diverse plaatsen in Limburg stickers geplakt van de extreem rechtse organisatie Voorpost met teksten als 'Stop Islamisering' tegen een achtergrond van een moskee en de contouren van een gesluierde vrouw. De afbeelding en tekst op zichzelf zijn waarschijnlijk niet strafbaar. Het plakken van stickers op eigendommen van anderen is wel verboden. De stickers stellen de Islam naar de mening van het PPM onterecht voor als een bedreiging. Als u deze stickers ergens tegenkomt, verzoeken wij u dit te melden bij de ADV Limburg met de locatie waar ze werden aangetroffen. De ADV neemt dan contact op met de politie of de betreffende gemeente voor verwijdering. Wij raden u af zelf actie te ondernemen richting Voorpost. De ADV is telefonisch bereikbaar via 043 – 321 84 89 of 0900 – 235 43 54 of via hun website www.advlimburg.nl.

Agenda

Jongerenbijeenkomst in samenwerking met Stichting Marokkaans Platform Roermond.

Datum: vrijdag 21 oktober van 19.00 tot 22.00 uur.

Locatie: Roermond

Verdere gegevens kunt u binnenkort op onze website www.ppmlimburg.nl lezen.

Diverse activiteiten van het Nederlandse deel van Rondom Marokko 2011, o.a. lezingen en exposities.

Datum: september-oktober

Locatie: Venlo

Meer informatie: zie www.rondzien.com

PPM Gazet september 2011

Postadres PPM Trudy Habets (secretariaat) Neuborgh 16, 6002 XV Weert
telefoon 0495 - 54 13 10, e-mail g_m_habets@versatel.nl

Website www.ppmlimburg.nl

Redactie Wim Brouns, Trudy Habets, Amina Sebbar, Göksel Soyugüzel

Eindredactie Amina Sebbar Buro Prinor, buro.prinor@online.nl

Vormgeving

en druk

T-Force Communicatieburo, Heerlen

Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de Provincie Limburg

provincie limburg

